

XARXA

Et beneïm i et lloem

*Et beneïm i et lloem, **Trinitat Santa**,
per tot l'amor que has vessat
en el cor de cadascú de nosaltres.*

*Et beneïm i et lloem, **Pare**,
perquè ens has cridat a la vida
i ens has fet a la teva imatge:
fes que siguem a semblança teva.*

*Et beneïm i et lloem, **Fill de Déu**:
perquè t'has fet un de nosaltres,
i per amor nostre has donat la vida.*

*Et beneïm perquè -ressuscitat-
t'has fet el nostre company de camí:
fes que ens deixem guiar per la teva Llum,
i visquem en comunió amb la teva Vida.*

*Et beneïm i et lloem, **Esperit d'Amor**,
perquè, juntament amb el Pare i el Fill,
fas estada en els nostres cors,
perquè ens recordes i fas entendre
les paraules d'amor que, en nom de la Trinitat,*

Jesús ens adreçà.

Omple'ns de tots els teus dons!

Lectura de l'evangeli segons sant Joan:

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna.

Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell.

Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu». [Jn 3,16-18]

Salm responsorial Dn 3

R/. Glòria i lloança per sempre.

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: El cristià davant Déu

No sempre se'ns fa fàcil als cristians relacionar-nos de manera concreta i viva amb el misteri de Déu confessat com a Trinitat. Tot i això, la crisi religiosa ens està convidant a cuidar més que mai una relació personal, sana i gratificant amb ell. Jesús, el Misteri de Déu fet carn en el Profeta de Galilea, és el millor punt de partida per revifar una fe senzilla.

Com viure davant del Pare? Jesús ens ensenya dues actituds bàsiques. En primer lloc, una confiança total. El Pare és bo. Ens vol sense fi. Res no li importa més que el nostre bé. Podem confiar-hi sense pors, recels, càlculs o estratègies. Viure és confiar en l'Amor com a misteri últim de tot.

En segon lloc, una docilitat incondicional. És bo viure atents a la voluntat d'aquest Pare, ja que només vol una vida més digna per a tothom. No hi ha cap manera de viure més sana i més encertada. Aquesta és la motivació secreta de qui viu davant del misteri de la realitat des de la fe en un Déu Pare.

Què és viure amb el Fill de Déu encarnat? En primer lloc, seguir Jesús: conèixer-lo, creure'l, sintonitzar amb ell, aprendre a viure seguint els seus passos. Mirar la vida com la mirava ell; tractar les persones com ell les tractava; sembrar signes de bondat i de llibertat creadora com feia ell. Viure fent la vida més humana. Així viu Déu quan s'encarna. Per a un cristià no hi ha cap altra manera de viure més apassionant.

En segon lloc, col·laborar en el projecte de Déu que Jesús posa en marxa seguint la voluntat del Pare. No podem romandre passius. Als que ploren, Déu els vol veure rient, als que tenen gana els vol veure menjant. Hem de canviar les coses perquè la vida sigui vida per a tothom. Aquest projecte que Jesús anomena Regne de Déu és el marc, l'orientació i l'horitzó que se'ns proposa des del misteri últim de Déu per fer la vida més humana.

Què és viure animats per l'Esperit Sant? En primer lloc, viure animats per l'amor. Així es desprèn de tota la trajectòria de Jesús. Allò essencial és viure-ho tot amb amor i des de l'amor. No hi ha res més important. L'amor és la força que dona sentit, veritat i esperança a la nostra existència. És l'amor el que ens salva de tantes incapacitats, errors i misèries.

Finalment, qui viu «ungit per l'Esperit de Déu» se sent enviat de manera especial a anunciar als pobres la Bona Notícia. La seva vida té força alliberadora per als captius; posa llum en els qui viuen cecs; és un regal per als qui se senten desgraciats. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

---

14. Missa. 3 «La fracció del pa» (continua)

---

1. El Parenostre.— Pot ser que algú, sense pensar-ho gaire, digui: «Després de la Pregària eucarística ve el Parenostre». No li poden dir que no sigui veritat perquè una cosa va seguida després de l'altra. Però seria més exacte si digués: «Després de la Pregària eucarística ve la fracció de Pa, **que comença amb el Parenostre**».

Hem de partir de fet que Jesús ens va deixar el seu memorial en el context d'un àpat familiar. I el fet de parlar de pa i de compartir el pa, ens situa també en el context d'un àpat, d'una taula. (Ho feien sobretot les comunitats cristianes dels primers segles, que —forçant el record de la *Cena de Jesús*— feien seguits un àpat fratern i després l'eucaristia.) [Nota: en català, «Cena» **només** vol dir «l'últim sopar de Jesús»].

Efectivament, «partir el pa», «llescar el pa», ens situa ja al voltant d'una taula dins un ambient de família, de fraternitat, que és del que es tracta.

Per a poder reproduir el gest de Jesús [de partir el pa] és del tot imprescindible viure en un ambient de fraternitat. Perquè partir i compartir el «pa» és partir i compartir la «vida»: *la de Jesús* com a record, *la nostra* com a compromís. El que passa és que per a poder repetir envers l'altre el gest de partir el pa que Jesús ha fet amb mi, necessito abans reconèixer-lo com a germà.

Doncs és això el que la pregària del parenostre ens ajuda fer: jo em reconec com a germà de tots els qui al meu costat invoquen el mateix Pare que jo. I vet aquí perquè comencem el ritu de «la fracció del pa» amb aquesta pregària.

2. El gest de pau.— Però, davant el Pare no n'hi ha prou amb dir-nos *germans*: Ell espera que ens mostrem com a germans... i fills seus: sense baralles, ni odís, ni ressentiments... Com ha de ser! Recordareu aquelles paraules de Jesús: «*Si en el moment de presentar la teva ofrena a l'altar, allí et recordes que el teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà.*» Doncs ara és el moment de posar-ho en pràctica, quan el qui presideix l'Eucaristia ens convida a donar-nos uns als altres un gest de pau

Aquest «gest de pau» que ens donem mútuament, no és la salutació que dues persones es fan quan es troben pel carrer... No es tracta aquí de saludar-nos: **es tracta de fer les paus**. En la persona que tinc al meu costat, estic fent les paus amb tots «els meus germans que tenen alguna cosa contra mi», que diu l'evangeli. Un cop reconciliat amb els germans, «*ja tornaràs després a presentar la teva ofrena*».

"Una persona que estima els altres per la mateixa alegria d'estimar
és un reflex de la Trinitat.

Una família que s'estima i s'ajuda és un reflex de la Trinitat.

Una parròquia en què s'estimen i es comparteixen
els bens espirituals i materials

és un reflex de la Trinitat" (Papa Francesc)

Aquesta setmana ...

Diumenge, 4	FESTA DE SANTÍSSIMA TRINITAT
Dilluns, 5	17.00-19.00 trobada Espai familiar de Caritas 20.30 – Pregar la Paraula al CM
Dimarts, 6	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST
Dimecres, 7	09.00-12.30 - L'Assistent social Arxiprestal amb <i>cita prèvia</i> . 933 44 16 50 10.00-12.00 Trobada Espai familiar de Caritas a CM
Dijous, 8	19.00 - loga, Harmonització Vital a ST 20.00 - Trobada Familiar ST
Diumenge, 11	FESTA DE CORPUS CHRISTI (Col·lecta serà per a Càritas) 18.00 Concert final del curs. Coral Veus Clares a ST

La pregària del Papa per al mes de juny: La tortura.

Missatge del Papa (Veu del vídeo) :

«Déu meu, la tortura! La tortura no és una història d'ahir. Desgraciadament, és part de la nostra història d'avui.

Com és possible que la capacitat humana per a la crueltat sigui tan gran?

Existeixen formes de tortura molt violentes, altres més sofisticades com el tracte degradant, l'anul·lació dels sentits o detencions massives en condicions que no són humanes, que treuen la dignitat de les persones.

Però això no és una novetat. Pensem en el mateix Jesús, com va ser torturat i crucificat.

Parem aquest horror de la tortura. És imprescindible posar la dignitat de la persona per sobre de tot.

Si no, les víctimes no són persones, són "coses" i se'ls pot maltractar sense mesura, infligint-los la mort o danys psicològics i físics permanents per a tota la vida.

**Preguem perquè la comunitat internacional
es comprometi concretament en l'abolició de la tortura,
i garanteixi el suport a les víctimes i a les seves famílies.**

**«On hi ha l'amor hi ha una trinitat:
un que estima, un que és estimat i un que és amor» St. Agustí.**

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 (Tlf. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 (Tlf. 93 457 06 81)

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34